JUCARII

Copile, cât de fericit eşti tu, când pe ţărână,
o dimineaţă mi te joci c-o frântă
ramură în mână.
Zâmbesc privind la jocul tău cu mica, frânta
ramură din mână.
Sunt prins de treburile mele,
şi ore-ntregi socot la cifre grele.
Poate că-mi vei azvârli câte-o privire
şi-un gând citit pe faţă:
„Ce joc neghiob să-ţi prăpădeşti cu el o dimineaţă!”
Copile,-am dat uitării arta de-a mă pierde-n gol
cu beţe şi cu turte de nămol.
Eu caut scumpe jucării topind
un bulgăr de-aur şi de-argint.
Cu orice-ţi cade-n mâini, pe-ne-alesele,
îţi făureşti atâtea jocuri vesele.
Eu pierd atâta vreme cât şi vlagă
cu lucruri ce nicicând n-am să le-ating.
În şubreda mea luntre mă tot zbat pe loc
râvnind să trec marea dorinţii,
mereu uitând că joc şi eu un joc.